

23. oktober 2006

Departementet
Miljøstyrelsen

Danske hovedprioriteter på den 12. partskonference under Klimakonventionen (COP12) og Kyoto-protokollens andet partsmøde (COP-MOP2) i Nairobi, 6. november – 17. november 2006

Baggrund

COP12/COP-MOP2 i Nairobi er en afgørende partskonference både i forhold til at fastholde og udbygge det positive momentum fra COP 11 i Montreal vedrørende forhandlingerne om et klimaregime post2012, og i forhold til at få afsluttet nogle væsentlige udestående elementer i implementeringen af Kyoto-protokollen. De danske hovedprioriteter for COP12/COP-MOP2 kan således placeres i 2 overordnede hovedspor.

Forhandlingerne om et klimaregime efter 2012

Forhandlingerne om en klimaaftale efter 2012 blev reelt påbegyndt på sidste års partskonference i Montreal. Her enedes alle lande om, at diskussionerne skal køre videre i 2 spor:

- En global dialog om et fremtidigt lang-sigtet klimasamarbejde med deltagelse af alle lande inklusiv USA og de store udviklingslande.
- Og et konkret forhandlingsspor under Kyoto-protokollen om de industrialiserede landes forpligtelser efter 2012.

Et nøgleelement i den globale dialog er, at de mest udviklede udviklingslande inddrages yderligere i den globale indsats, da disse som følge af økonomisk fremgang vil bidrage med stadig stigende emissioner fremover. Lande som Sydafrika, Brasilien og til dels Kina har allerede vist vilje til at fremkomme med konkrete idéer til, hvordan de kan bidrage yderligere til den globale indsats. Det er vigtigt, at denne dialog videreføres i Nairobi. USA har indtil videre ikke spillet en særlig aktiv rolle i dialogen, men har udtrykt vilje til at se på konkrete idéer og initiativer, der måtte komme på bordet.

Danmark og EU vil på den ene side klart formidle, at EU's udgangspunkt for den nødvendige fremtidige globale reduktionsindsats er en maksimal global temperaturstigning på 2 grader Celsius og de deraf følgende reduktionsmål som beskrevet i Rådskonklusionerne fra miljørådet og Det Europæiske Råd fra foråret 2005. På den anden side er det afgørende, at Danmark/EU lytter til, hvordan særligt de store udviklingslande og USA kunne forestille sig at bidrage til den samlede indsats. Den globale dialog slutter formelt på COP13 i 2007, og det er derfor afgørende, at idéer mv. konkretiseres så vidt muligt, for at kunne bringe dem videre ind i en formel proces efter 2007.

I forhold til de formelle forhandlingsspor fastholder Danmark, sammen med de øvrige industrialiserede lande, at der er en række elementer, der skal diskuteres og rammevilkår, der skal

falde på plads, før der kan blive taget politisk stilling til de enkelte landes konkrete forpligtelser efter 2012. Da udviklingslandene klart er interesseret i at fastlægge industrilandenenes forpligtelser først, er dette et afgørende udestående i forhandlingerne.

Udover de allerede igangsatte forhandlinger om industrilandenenes forpligtelser efter 2012, er en revision af Kyoto-protokollen (jf. dens artikel 9) for første gang officielt på dagsordenen i Nairobi. Netop en analyse af erfaringer med protokollen, og vurderinger af hvordan protokolens elementer eventuelt kan forbedres er væsentlige i forhold til både forhandlingerne om industrilandenenes forpligtelser efter 2012 og den globale dialog.

En sådan analyse bør omfatte alle elementerne i protokollen, og i den forbindelse også:

- Studier af hvad, der er nødvendigt for at undgå farlige menneskeskabte klimaændringer
- Hvilke drivhusgasser og sektorer skal medregnes?
- Hvordan håndteres tilpasning?
- Kan de fleksible mekanismers rolle styrkes, både hvad angår kvotehandel og projektmekanismer?
- Hvordan skal udledninger og optag fra skove og jorder (sinks) håndteres, set i lyset af at nogle udviklingslande ønsker at undersøge mulighederne for at adressere afskovning.
- Og endeligt om der skal ske ændringer i hvilke lande, der har hvilke forpligtelser under en ny aftale?

Finansiering af tilpasning i udviklingslandene

Det er generelt udviklingslandene, som vil blive hårdest ramt af de negative effekter af klimaforandringer. Det er dansk holdning, at de industrialiserede lande bør indfri de forpligtelser, de har indgået i forhold til de klimafonde, som skal støtte klimatiltag i udviklingslandene. Danmark vil samtidig arbejde for, at de sidste udeståender vedrørende implementering af de respektive klimafonde løses snarest muligt.

Danmark støtter EU's bestræbelser for tiltag, der underbygger konkret tilpasning især i de mest sårbare udviklingslande. I den forbindelse vil Danmark arbejde for at nå til endelig enighed om det 5-årige arbejdsprogram for tilpasning, som blev vedtaget på COP10 i Buenos Aires. Desuden vil Danmark arbejde for, at den såkaldte Tilpasningsfond operationaliseres. Formålet med fonden er at finansiere konkrete tilpasningsprojekter og programmer i udviklingslandene. Fonden finansieres via en "afgift" på 2 % af kreditterne fra gennemførte CDM projekter. Danmark vil arbejde for, at der findes en løsning på, hvor og hvordan fonden skal administreres og vil i den forbindelse arbejde for, at der udvises fleksibilitet i forhold til udviklingslandenes synspunkter. En række kriterier vil blive lagt til grund for administration af Tilpasningsfonden med henblik på en velfungerende og effektiv administration. Danmark støtter på længere sigt generelt innovative markedsbaserede finansieringsmekanismer, der kan bidrage til at fremme finansiering af klimatiltag.

Det vurderes, at det er afgørende, at de industrialiserede lande er lydhøre overfor udviklingslandenes synspunkter, hvis man skal opnå en positiv dialog, også i forhold til at inddrage udviklingslandene aktivt i forhandlingerne om perioden efter 2012.

Øvrige væsentlige elementer

De hidtidige erfaringer med implementering af konkrete CDM projekter viser en klar tendens til, at de samler sig om store projekter i lande som Indien og Kina, med næsten ingen projekter i fattige lande, herunder i Afrika. Afrika ønsker derfor særlig fokus på en mere ligelig geografisk fordeling af CDM, for også at støtte op om en mere bæredygtig udvikling. Danmark er indstillet på at undersøge mulighederne for at fremme og eventuelt implementere CDM projekter i de fattigste udviklingslande herunder Afrika, ved bl.a. at støtte opbygning af kapacitet, der kan understøtte identifikation og håndtering af konkrete CDM projekter i disse lande. Desuden er Danmark indstillet på, at analysere mulighederne for at arbejde videre med særskilt fokuserede finansieringsmekanismer under fx Verdensbanken.

Teknologi og særlig spørgsmålet om teknologioverførsel til udviklingslandene, forventes at være højt på den politiske dagsorden i Nairobi. Udvikling og anvendelse af ny teknologi, specielt i energisektoren, er et område Danmark lægger stor vægt på. Danmark er derfor indstillet på, at arbejde for at fremme udvikling og overførsel af energiteknologier, herunder indenfor energieffektivitet og vedvarende energi, ikke mindst i relation til udviklingslande.